

BUITENLAND

DE STUDIE EN DE UITOEFENING DER TANDHEELKUNDE IN RUSLAND

In „La Semaine Dentaire”, No. 42 vinden wij dienaangaande enkele mededeelingen van den volkscommissaris der Volksgezondheid in de Vereenigde Sovjet Republieken, *Dr. Roubakine*.

„Het aantal practiseerende tandartsen in de Sovjet Republieken is ongeveer 5000. Alle tandartsen maken deel uit van de algemeene vereeniging van geneeskundige arbeiders, waarvan de zetel in Moskou gevestigd is.

Alle tandheelkundige scholen zijn genationaliseerd. De tandartsen die daar studeeren doen hun examen voor de geneeskundige faculteiten. Men overweegt tegenwoordig of de tandartsen niet den graad van geneeskundige dienen te bezitten. Men onderscheidt tandartsen en tandtechnici.

De tandartsen kunnen veel later inschrijven bij een geneeskundige faculteit om doctor in de geneeskunde te worden (zonder dat zij een proefschrift behoeven te leveren). Zij worden tot het eerste studiejaar toegelaten.

De dentisten van de examens 1916 tot 1920, die onvoldoende opgeleid zijn, kunnen worden gezonden naar een aanvullingscursus die vijf maanden duurt. Deze cursussen omvatten theoretische lessen van 4—7 uur en practische oefeningen van 10—1 uur. Het programma omvat: operatieve tandheelkunde; mond-chirurgie-histologie; pathologische anatomie — radiologie; bacteriologie — hygiëne; scheikunde — prothese; rhinologie — syphiligraphie — dermatologie; sociale tandheelkunde — orthodontie; inwendige pathologie — kindergeneeskunde.

In elke provincie heeft de plaatselijke gezondheidsdienst (een onderdeel van het commissariaat van volksgezondheid), een tandheelkundige afdeling die de tandklinieken bestuurt en de provinciale consultatiebureaux. De overgrootste meerderheid der tandartsen staat

dus in dienst van het Gezondheids-commissariaat of van de plaatselijke afdelingen. Het zijn deze afdelingen, die de tandartsen naar de aanvullingscursussen zenden.

Het Rijks-Tandheelkundig Instituut te Moskou staat onder de directie van professor *Evdokimoff*.

TANDHEELKUNDE IN GRIEKENLAND

In de Oral Topics, No. 46 vinden wij een hooggestemd artikel van Dr. Papazafiropontol: „Evolution of dental progress in Greece and the near East,” waaraan de volgende zakelijke gegevens zijn ontleend.

„Er zijn thans ongeveer 2000 tandartsen in Griekenland. Men is gedwongen hen allen met denzelfden naam te noemen, hoewel zij niet van hetzelfde gehalte zijn. Er zijn medici, die nu in de tandheelkunde specialiseeren en tandartsen die aan Europeesche en Amerikaansche faculteiten geëradueerd zijn, zoomede tandartsen die hun diploma hebben verkregen aan het Tandheelkundig Instituut te Athene. Er zijn ook een groot aantal technikers, die later tandarts geworden zijn, benevens vele uitgeweken tandartsen uit Klein-Azië en Constantinopel, zoodat er een groot verschil is tusschen de verschillende tandartsen in Griekenland.

Volgens den schrijver zijn de Grieksche tandartsen in geen enkel opzicht minderwaardig; de inrichting der operatiekamers is up to date en elke tandarts streeft er naar zijn kennis uit te breiden en zijn werkwijzen te verbeteren door het bijwonen van nieuwe demonstraties, studeeren en het doen van onderzoekingen. Er wordt bijzonder mooi werk verricht zoowel operatief als op prothetisch gebied, en zij toonen zich nauwgezette en bekwame werkers.

„A factor in this progress,” zegt de enthousiaste, doch niet direct bescheiden auteur, „was mij book — Dentistry — History, Science, Art, the first complete dental book in Greek, which since its appearance in Greece opened up new horizons and new views. It is, therefore, to-day the inseparable friend of every Greek dentist.”

B.